

מקלות בגלגלי הצדק

גורם נוסף ההופך את השוטרים בעל-כורחם לגורם חלש בשטח הם בתי-המישפט. הסובלים ממחסור כרוני בכוח-אדם. הטבלה מראה את מקומם של התיקים הפליליים בבתי-המישפט בשנה החולפת:

8%	1. הרשעות
0.15%	2. זיכוי
14.1%	3. תיקים שנסגרו מתוכם:
5.9%	(א) תיקים שנסגרו מחוסר הוכחות:
7.4%	(ב) תיקים שנסגרו מחוסר עניין לציבור:
0.8%	(ג) תיקים שנסגרו מסיבות אחרות:
9.8%	4. תיקים "תקועים" בבתי-המישפט המחוזיים:
40.7%	5. תיקים "תקועים" בבתי-מישפט השלום:
50.5%	סה"כ תיקים "תקועים" בבתי-המישפט

מסקנות: יותר ממחצית התיקים שהכינו חוקרי-המישטרה נשארו תקועים במנגנוני-הפרקליטות (בתי-המישפט המחוזיים) והתבעה המישטרית (בתי-מישפט השלום). מצב זה, חוץ מההשפעה ההרסנית שיש לו על עשיית הצדק, יש לו גם השפעה מוראלית קשה על חוקרי-המישטרה. המסיימים את העבודה ואינם רואים כיצד ממצים את הדין עם "לקוחותיהם". מן הטבלה אפשר ללמוד כי אחוז התיקים הפליליים, שבעליהם יוצאים זכאים, הוא נמוך ביותר. דבר המלמד על רמתם הטובה של החוקרים. המצליחים למרות התנאים העלובים שבהם הם עובדים לאסוף די הוכחות מרשעות. בתיקים שאכן מגיעים לבתי-המישפט.

האזרחי, ניסה רונן לשכנע את סגל הפיקוד הבכיר כי אפשר למצוא מתנדבים מוכשרים גם לתפקידי הפיקוד בגוף ההתנדבותי. אחד הסימנים להירדרות כוח המחץ של המישטרה, והפניית תיקני

טרת ישראל מחוז חדש: מחוז המרכז. במחוזות הקיימים הוסיפו מרחבים (למשל מרחב לכיש). תוספת זו של גופים מנהליים לא באה יחד עם הגרלה בכוח-האדם המבצעי. מחלקת כוח-האדם במטה

המישטרה אינה סובלת ממחסור בתקציב, ברכב או במיבנים - כל אלה נבלעים על-ידי המנגנון

כוח-האדם שלא לפי הצרכים ברוחב, היא הפמיניזציה של המישטרה. לשם השוואה: במישטרת ניוירוק משרתות כ-2% נשים, רובן המכריע בתפקידי של הכוונת התנועה ליד בתי-הספר. במישטרת ישראל, בי יחידות מסוימות, מגיע מיספר

הארצי, לדוגמה, נופחה מעבר לכל סרפורציה. בין השנים 1977 עד 1979 גדל מיספרם של עובדי האגף מ-72 ל-149 איש, עליה של יותר מ-100%. גם מחלקות מנהליות אחרות במטה הארצי גדלו בשיעורים דומים. נראה שהמפכ"ל הנוכחי מודע לבעיה, אך

שוטרות יותר מדוי

אנשי מג"ב מודל לקינאה

מערך-המודיעין.

במישטרות בארצות-הברית אין שום מערך-מודיעין, חוץ מבענייני-סימס. בישראל מועסקים שוטרים מוכשרים רבים באיסוף מה שמכונה "חומר מודיעיני".

לדברי רונן, "סותרם" החומר הרב, שהם מביאים, את צינור רות קבלת-ההחלטות, ומסרבל מאוד את הברירה של חומר רלוונטי מתוך הכמות העצומה של שיבריי-שמועות ורסיסי-מידע שאיש אינו יכול לאמתם. אנשי-המודיעין נלקחים מבין שורות החוקרים, ובכך נמצא מערך החקירות של המישטרה נחלש עוד יותר. תועלתו של המודיעין המישי טרתי מפקפקת, והוא נבנה כחיקוי למודל צה"ל, ללא כל כיסוי בשטח. במישטרות בארצות-הברית נבחן כל חוקר כל הזמן לפי אחוז הגילויים שלו. בישראל אין כל מעקב כזה. בניורק באים החוקרים מבין שורות שוטרי-הסיוור הטובים ביותר. אם אין הם מביאים לאחוז-גילויים די גבוה, הם חוזרים לרחוב כשוטרי-סיוור. בישראל, איש אינו טורח למפות את אחוזי-הגילוי של החוקרים או של אנשי-המודיעין.

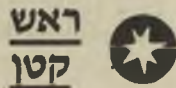
להיטות להעניק דרגות בכירות במישטרה גובלת בי גיחוך. מפקד המישטרה האמי ריקאית בנמלהתעופה הענקי "קנדי" בניוירוק הוא בדרגת קפטן (פקד). בישראל, מפקד נמלהתעופה "בן-גוריון", הד קטן-יחסית, הוא ניצב-מישנה.

ריבוי הקצינים הבכירים גורם לכך שכשמתרחש אירוע בשטח, החוקרים והקצינים הוותיקים אינם מעוים להזיז אצבע עד שמגיעים למקום הקצינים

ניצב-מישנה רונן בתפקיד, במחלקת המחשב המישטרית כאבן שאין לה הופכין

הוא היה נתון ללחץ רב של מפקדי המחוזות שנשארו להם תקנים פנויים לשוטרים-גברים, ושביקשו להחליפם בתקנים של נשים.

ורם נוסף, המחליש את יכולתה של המישטרה להתמודד עם העבריינות, הוא, באופן פרדוכסאלי,

הנשים לכדי 20% מהכוח הי מיבצעי.

הנשים במישטרת-ישראל משרתות בשעות היום, בייחוד ברישום דוחות-תנועה, אולם הן באות מבחינת התקן על חשבונם של סיררים ובלשים גברים, שלא התגייסו למישטרה בגלל המש" כורת הנמוכה ותנאי השכר הלא-מפתים.

רונן מספר כי בהיותו האחראי במטה הארצי על הקצאת תיקני כוח-האדם,

הוא אינו מסוגל לעמוד בלחץ של המנגנון לגרול ולתפוח.

בשנים האחרונות הצליח פיקוד המישטרה לבנות "אימפריה" של מעבדות ניידות לזיהוי פלילי. בכל זירת-פשע אפשר לראות את כלי-הרכב הקטנים, המצוידים במיטב כוח-האדם והמיכשור, כדי למצוא עקבות וטביע עות-אצבעות בירת הפשע. אולם, טוען ניצב-מישנה רונן, למערך הזיהוי הפלילי במישטרה אין "גב". כלומר, קרוב לודאי שאנשי המופ"ם (המחלקה לזיהוי פלילי) יגלו טכיות-אצבעות ועקבות אחרים, אולם אין להם מערך תומך של מעבדות ומחשבים משוכי ללים, כדי לנתח את המידע שהם מביאים.

כך, למשל, ממשיך עניין זי-הוי טביעת-האצבעות במישי-טרת-ישראל להיעשות עד היום במאות אלפים של כרטיסיות-קרטון, בעוד שבשוק קיימים חישבים מתוחכמים שהיו יכולים לסיע בעבודה. לקניית מחשב כזה אין למישי-טרה כרגע תקציב.

המישמר האזרחי מהווה הגשקה מפקפקת, לפחות בכל הקשור לגילוי ומניעה של פשעים. כך גורסים גם קציני אגף-היתכונן במטה הארצי, שלא מכבר המליצו, בתוכנית הרב-שנתית למישטרה, לצמצם את הסגל במישמר האזרחי. בכל אופן, בשנת 1975 גוייסו למישמר האזרחי 800 קצינים במשי כורת, כמחציתם במישרות חלקיות.

המישמר האזרחי הקים עוד הירארכיה מישטרית בועיר-אנפין, נוסף על זו שכבר היתה קיימת במישטרה. אחרי שהוקם המישמר

יש תקציבו! אבל בשביל מה?

האם חסר למיטשרת-ישראל תקציב? כדי לענות על שאלה זו כדאי לעיין בטבלה הבאה. הנתונים נלקחו מתוך חוברות דין וחשבון שנתי של מישטרת ישראל.

תקציבי המישטרה בשנים 1980-1984:

שנה	תקציב במיליוני שקל (ישנים)		אחוזי השינוי בתקציב לעומת השנה הקודמת	
	תקציב בסיסי	תקציב פיתוח	תקציב פיתוח	סה"כ תקציב
1980	1,212	17	1,229	1,229
1981	3,299	64	3,369	+174%
1982	6,369	190	6,559	+197%
1983	13,271	437	13,708	+130%
1984	88,536	2,586	91,122	+565%
לא פורסם	לא פורסם	לא פורסם	לא פורסם	אין נתונים

המסקנות מדהימות: תוך ארבע שנים עלה תקציב-הפיתוח של המישטרה ב-15.112% (חמישה עשר אלף, מאה ושנים-עשר אחוזים). כלל התקציב המישטרתי עלה תוך ארבע שנים ב-7.314% (שבעת אלפים שלוש-מאות וארבעה עשר אחוז).

בלי לפרט חישובים מסובכים מדי, ניתן לומר כי בהשוואה למישרדי-ממשלה אחרים, וגם לאור ההתייקרויות במשק, לא קופחה המישטרה בתקציבה - ההיפך הוא הנכון. משמורות השוטרים אינן נכללות בתקציב. גם צי הרכב המישטרתי מוחלף אוטומאטית אחת ל-3 שנים, בלי קשר לתקציב.